Č. 5483.

Policejní právo trestní. — Mimořádná opatření: I. Může jednání, pro které pachatel byl v řízení soudním osvobozen z určitého přestupku soudně stihatelného, státi se ještě předmětem trestního stihání u úřadů policejních pro přestupek policejně trestný? — II. O přestupcích předpisů pro výrobu a prodej lihu.

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5303.)

Věc: Adolf G. v B. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o přestupek nařízení o cenách lihu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozsudkem okr. úřadu v Bánovcích z 23. října 1923 byl st-l uznán vinným přestupkem §u 23 odst. I. a II. vl. nař. č. 355/1920 a §u 2 bod c) a §u 13 odst. II. vl. nař. 620/1920, jehož se dopustil tím, že v červenci 1921 prodával čistý líh za cenu vyšší než v cit. §u 2 vl. nař. 620/20 a že jednal proti předpisu §u 13 vl. nař. 620/20) a odsouzen podle §u 17 cit. vl. nař. 620/20 k trestu peněžité pokuty 1000 Kč, v případě nedobytnosti k trestu 50denního uzamčení. Rozsudek první stolice byl v postupu instancí, posléze nař. rozhodnutím, v celém obsahu a z důvodů v něm uvedených potvrzen.

O stížnosti na toto rozhodnutí nss uvážil:

St-l byl uznán vinným přestupkem překročení úředně stanovených cen při prodeji zdaněného čistého lihu pitného, a překročení předpisů pro výrobu a prodej lihovin (§ 2 a 13 vl. nař. 620/1920).

Bezdůvodnou jest námitka st-lova, že byl pro čin za vinu mu kladený již stihán okr. soudem v Bánovcích a že proto nemůže býti pro týž čin po druhé stihán úřady adm. Jak z trestních spisů okr. soudu v Bánovcích je zřejmo, byl st-l u okr. soudu stihán pro přestupek předražování podle § 7 zák. ze 17. října 1919 č. 568 Sb. o trestání válečné lichvy. Jednalo se tedy o trestní stihání st-le pro přestupek soudem stihaný, jehož trestní podstata jest úplně odlišnou od trestní podstaty přestupku nyní st-li za vinu kladeného. Jest sice pravda, že základem trestního stihání st-lova byl v obou případech týž čin, t. j. prodej čistého lihu třetím osobám za určitý peníz; kdežto však v prvém případě soudního stihání se vyhledává toho, aby někdo, využívaje mimořádných poměrů vyvolaných válkou, žádal za předměty potřeby zřejmě přemrštěnou cenu, postačí v případě druhém, když prodávající překročil ceny lihu pevně stanovené. Jde tu o případ ideální konkurence trestních činů, při níž osvobození pro jeden trestní čin nevylučuje stihání a potrestání pro čin druhý, třeba skutková podstata byla částečně tatáž a odpadla jen okolnost trestnost zvyšující.

Bezdůvodnou je i další námitka, že st-l neprodával čistý líh, nýbrž jen vinný destilát. Jak z adm. i soudních spisů vychází na jevo, potvrdili všichni slyšení svědci, že koupili v závodě st-lově čistý líh. V jednom případě bylo to také konstatováno ze zápisů v deníku st-lově. Také okr. soud v Bánovcích v důvodech rozsudku ze 3. listopadu 1923 výslovně konstatuje, že soud má na základě spisů a výpovědí slyšených svědků za prokázáno, že jednalo se o čistý líh (přibližně 87%), silný a dobré chuti. Dospěl-li žal. úřad za tohoto stavu věci k úsudku, že st-l prodával

čistý pitný líh, nelze vytýkati, že by tento úsudek žal. úřadu neměl snad dostatečné opory ve spisech. — — —

Č. 5484.

Podpora nezaměstnaných: O předpokladech nároku na podporu v nezaměstnanosti podle zákonů č. 322/1921, 482/1921 a 400/1922.

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5345.)

Věc: Meter C. ve V. proti županskému úřadu ve Velk. Sevljuši stran podpory v nezaměstnanosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl od 18. března 1913 až do 17. května 1924 zaměstnán jako dělník v závodu akciové společnosti pro chemický průmysl ve V. Z práce byl propuštěn dne 17. května 1924 následkem zastavení provozu zmíněného závodu. Přihláškou z 30. května 1924 domáhal se st-l přiznání podpory nezaměstnaných. K přihlášce připojil potvrzení státní sprostředkovatelny práce ve Vel. Sevljuši, že se tam o opatření práce ucházel a že u firmy J. K., na níž byl poukázán, práci nedostal. Rozhodnutím hlavnoslužnovského úřadu v Rahově z 10. července 1924 byl st-l se svojí žádostí za přiznání podpory v nezaměstnanosti zamítnut z důvodu, že jest dostatek lesní práce, takže si může nutný výdělek opatřiti. Na odvolání, v němž st-l namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí a nesprávost jeho důvodů, žal. úřad doplnil šetření v tom směru, že vyžádal si zprávu četnictva o poměrech pracovních i dal st-le lékařsky prohlédnouti. Četnictvem bylo vyšetřeno, že lesní práce ve V., zvláště tesařské, je dosti. Obvodní lékař podal pak zprávu, že st-l jest lesní práce schopen. Nař. rozhodnutím bylo nato odvolání st-lovo zamítnuto z důvodu, že st-l je mladý člověk, dle lék. dobrozdání práce schopen, proto může si najíti práci v lese, které ve V. je dosti.

O stížnosti nss uvážil:

Zákon z 12. srpna 1921 č. 322 Sb. (ve znění zák. z 21. prosince 1921 č. 482 Sb. a z 21. prosince 1922 č. 400 Sb.) o podpoře nezaměstnaných přiznává nárok na podporu všem osobám v § 1 zmíněným, pokud z nároku toho podle § 2 nebo 3 nejsou vyloučeny. V § 5 stanoví pak zákon, že před uplatněním nároku na podporu musí se nezaměstnaný hlásiti o práci u příslušné veř. sprostředkovatelny práce. Potvrzení o tom musí žadatel spolu s ostatními osobními doklady (§ 6) předložiti úřadu (adm. vrchnosti). O žádostech za udělení podpory rozhoduje úřad v § 7 jmenovaný, jenž k žádosti nezaměstnaného a na potvrzení sprostředkovatelny práce (§ 5) a na základě dokladů (§ 6) vyměří podporu a poukáže ji ve lhůtě nejdéle 14 dnů k výplatě berním úřadem.

Ukládá-li v cit. § 7 zákon úřadu, aby na potvrzení sprostředkovatelny práce o tom, že se nezaměstnaný u příslušné veř. sprostředkovatelny o práci hlásil, a na další doklady o nároku na podporu uznal, znamená to jen tolik, že žadatel musí prokázati, že splnil jednu z podmínek, na niž zákon přiznání podpory v nezaměstnanosti váže. Neznamená to však — jak st-l snaží se dokázati — že úřad nesmí dále vyšetřo-